

BLUBERET

NO I JANUAR

1979

DEN NORSKE FN-KONTINGENT I LIBANON

MEDALJEPARADE I NORBATT II

NORBATT II stilte til medaljeparade i Ebel Es Saqi 10. januar. Etter flere dagers tåke og tungt regnvær, letnet det kort før FORCE Commander, generalmajor Emannuel Erskine, med følge ankom i to helikoptere fra Naqoura.

— De oppgaver UNIFIL har stått overfor har vært enorme, sa Force Commander i sin tale til den oppstilte styrken. — Det var ingen led da vi kom, den måtte vi selv skape og siden opprettholde. Han minnet om den konstante trusel mot liv og legeme som UNIFIL er utsatt for. — Skuddene mot kolonnen i Beirut 25. september 1978 såret menig Terje Reppen alvorlig. Dette var en uprovosert og unødvendig handling. — Dere er siden beskyttet, og har gjennomlevet enkelte ubehagelige episoder i Chabaa og Kafer Chouba. I deres fredsbevarende tjeneste har dere utvist styrke og mot til å holde ut slike ubehagelige episoder for å trygge innhøstingen av oliven i området — den viktigste inntektskilde for de sivile.

— Der har lyktes gjennom kontinuerlig patruljering, sikker OP — og vaktjeneste og gjennom forhandlinger på alle plan i å stabilisere situasjonen i UNIFILs østre sektor, sa general Erskine, og nevnte spesielt den norske bataljonssjefen, oberst Kjell Hünstad, for moden og effektiv kommando. Generalen ga også uttrykk for sin oppriktige anerkjennelse for den tjeneste som var utført av NK, kompanisjefer, befal, "our only lady" og alle menn i NORBATT II. — Det har vært en glede og en ære for meg å ha dere under min kommando.

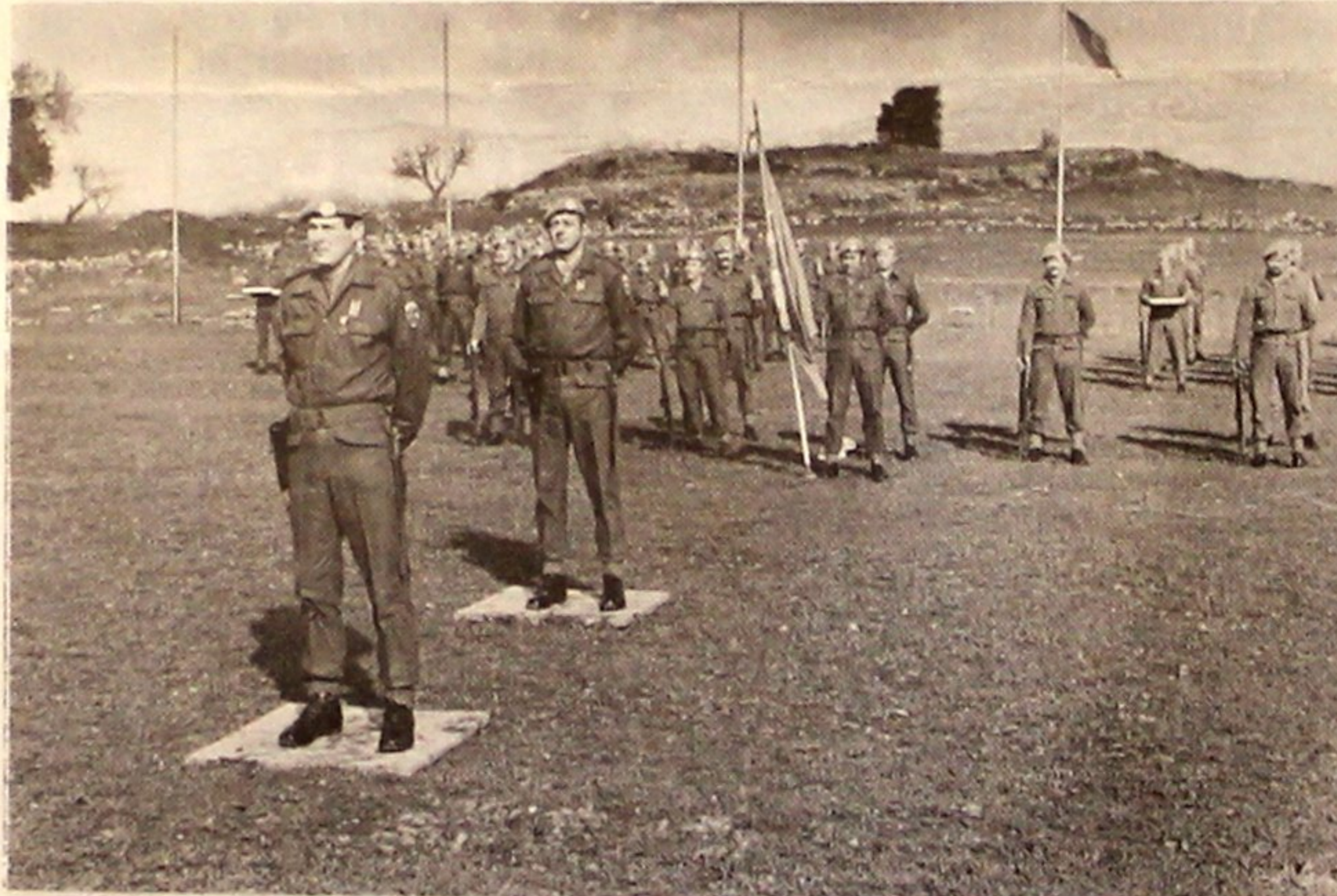

Takk for innsatsen og lykke til videre! "Thank you, good luck og God bless".

Det var en rekke gjester til stede fra UNIFIL HQ, de andre bataljoner og selvstendige avdelinger i UNIFIL og representanter for de sivile og militære libanesiske institusjoner og avdelinger i området. Alt norsk fra pinnekjøtt til lutefisk eller "poison fish" sto på bordet under mottakelsen i fritidsmessen. Her ble generalmajor Erskine overrakt som gave fra NORBATT II et vakkert utskåret ølstaup. Treskjæreren selv, major Reidar Kjelstrup, overraket gaven etter at han var blitt introdusert av bataljonssjefen.

En dag senere foregikk medaljetildelingen ute i bataljonen. Det var bn-sjef og kp-sjefer som foretok dette.

NORAIR, NORMEDCOY og norsk del av UNIFIL HQ mottok medaljene 8. januar i Naqoura.

Blue Beret vil i neste nummer bringe omtale av denne begivenhet samt av paraden i NORMAINT-COY, Tibnine.

STERKT OM ALKOHOLKONSUM

Bare to av de spurte i den alkoholundersøkelse som sosionomen har foretatt, tror at de selv vil få problemer her i Libanon pga drikkingen, eller når de kommer hjem. Hele 51 tror derimot at noen av de nærmeste i kameratkretsen vil få trøbbel pga konsumet. Fenrik Magne Risa som har ledet undersøkelsen opplyser at 106 befal/k-m har svart på skjema.

33 har ifølge egne utsagn vært beruset i tjenesten, 12 av dem mer enn en gang. Alkoholen synes vesentlig å være konsumert om kvelden.

For å motvirke misbruket foreslås: bedre velferd, hyppigere filmfremvisninger, strengere

disiplinærstraffer for mannskaper og særlig befal, bedre opplysning.

Kun en foreslår totalforbud, men først etter kontingentskifte.

Det er videre bemerkelsesverdig at ca halvparten av de menige/korporaler oppfatter öl som mineralvann/tørstedrikk. mens bare 6 av de 26 befal deler dette synspunkt.

Initiativtakere til undersøkelsen er MP-korporalene Asheim og Solli, fenrik Slapgaard, ass bnlege, kaptein Wærsted og sosionomen. Undersøkelsen vil ikke bli tilgjengelig for personell utenfor Norbatt II før etter dimisjon.

OBERST HALD GODT FORNØYD

Oberst Ole Jakob Hald, sjef for den norske FN-styrkens oppsettende avdeling i Norge, har vært på besøk i Libanon, og var svært godt fornøyd med det han så, og de samtaler han hadde med befal og mannskaper, forteller han til "Blue Beret".

— Jeg vil derfor benytte anledningen til å takke for besøket denne gang, for gode orienteringer og åpenhjertelig direkte tale på alle plan. Alle vi ved FDI 4/IR 4 ønsker det norske personellet ved FN-Styrkene et godt nytt år.

— Hvilket hovedinntrykk sitter De igjen med etter besøket?

— Både ved avdelingene og i UNIFIL ble vi møtt med stor velvilje og forståelse. For oss er det en inspirasjon i vårt arbeide å treffe så mange dyktige og positive soldater og befal. Spesielt vil jeg nevne den fine innstillingen det var på OPene, veipostene, lags- og troppsførelingene ute i felten.

— Spesielle tiltak De ønsker å få iverksatt?

— Vi har foreslått konkret — både overfor norske myndigheter og for FN — at det bevilges minimum kr. 10000 til hvert kompani i FN-styrkene samt kr. 20000 som reserve for bataljonen. Pengene skal brukes til lokale innkjøp av nødvendig utstyr som faller billig. Eksempler er skruer,

spiker, litt byggematerialer, enkelt vedlikeholdsutstyr og lignende. Dette ville effektivisere arbeidet her nede vesentlig, foruten at mange årsaker til mistrivsel ville bli fjernet.

— De har også sett på forlegningene?

— Ja, og det er gjort imponerende meget både i hus,

telt, dekningsrom og lignende. Men enda mer kunne ha vært gjort dersom et romslig system som den overfor skisserte hadde vært praktisert, sier oberst Hald, som ønsker alle mannskaper velkommen hjem, eller til fortsatt tjeneste for dem som skal rekapitulere.

Oberst Hald og kaptein Wikstad før avreisen fra Beirut.

FORBEDRINGER HOS HUNDETROPPE

Hundetroppen har fått det fint som få. Det er frem til årsskiftet gjort store forbedringer, både ute og inne i Dog Platoon. Troppen var plaget med mye søle. 24 kubikk med singel har eliminert det meste av det problemet. Innvendig er det også pusset opp, og vi finner til vår overraskelse Saqis mest intime bar.

Troppen har 13 hunder. Tre minehunder, to vakthunder og åtte patruljehunder. To hunder er fast avgitt til Chebaa. To var en kort periode i Choubaa før vi trakk oss ut derfra. Ellers drar hver kveld to patruljehunder ut til Kp A og en til KP B.

— Det er to hundeførere på hver hund, sier troppssjefen, löytnant Arne Erik Hennem (27) ellers å finne i Oslo Politis hundepatrulje. En utrykningshund er på vakt 24 timer i døgnet. Også MP er bruker av hund ved anholdelse, og forhør gjør en schäfer i bakgrunnen ingen skade. — Det er ikke mine hunder som gjør om natten, sier Hennem, men to sivile. Rått kjøtt og brød er ofte å finne på hundemenyer. Schäferne er imidlertid ikke overforet. Om dette er årsaken til at en av dem, KAZAN, kan og komme i skade for å bite litt fra seg, vet ikke vi. I høst var han ikke snauere enn at han bet selveste troppssjefen i hånden.

— Kazan, han er sterk og klar, sier Hennem.

Ole Lökke Andersen sammen med KIM — hunden med det halve öret.

LINJEBRUDD VED 4.4

Det er söndag og linjebrudd ved 4.4. Kp A rykker ut med tre mann for å utbedre skaden. Fra venstre Stig Kjölnes, Jörn Are Johansen og fenrik Olav Illökken.

SISTE KVELD I CHOUBA

– Reis til Chouba! I morgen er det kanskje ikke noe Chouba for oss. Reis opp og snakk med folkene der. I skumringen kjørte Pettersen oss opp i en M6, tolken og vår medarbeider. Folk tok svakt opprømt imot oss. Viste oss

gjennom gatene til der en av de 7 granatene var slått ned. Få meter fra en vegg. Folk inviterte oss inn. Hentet en vikarlærer som oversatte. Han forsto imidlertid fransk bedre enn han selv talte språket. I Kafer Chouba med så

mange lemløse og vansirete mennesker, var fold redd for nye krigshandlinger. Avhengignetsfølelsen av UNIFIL var knapt til stede. Kunne granatene opphøre, var det ellers det samme hva som skjedde. En kvinne ventet oss ved utgangen,

med barnet på armen.

Fenrik Magne Risa og en mann som inviterte oss hjem til seg i Chouba. Siste kvelden Norbatt kunne bevege seg i byen.

LESTE LUKAS PÅ ARABISK

13 år gamle Ghada Haabous leste juleevangeliet på arabisk under julegudstjenesten i Rachaiya. På

bilde snakker hun med fenrik Gunnar Arseth.

Bataljonssjefen var også til stede på julegudstjenesten i Rachaiya el Fouckhar. Her hilser oberst Kjell Hunstad på sivile etter julemessen.

SAQI - BARN

I romjulen arrangerte stabstroppen i STKP fest for barnene i Ebel Es Saqi. Det var forsøkt lagt opp til en slags julefest, og selvfølgelig kom julenissen på besøk med presanger til barnene. Presangene var delvis innkjøpt lokalt, men mange av dem var gaver fra en skoleklasse i Trondheim, som på denne måten ville gi et håndslag til jevnaldrende i Syd-Libanon. Papa Noel og gavene vakte vill jubel blant de små.

Programmet for festen besto ellers av tegnefilm, leker, sang (Libanons nasjonalsang), kaker, sjokolade og brus.

MINSTE NORSKE FN - AVDELING

NORAIR – UNIFILs heliwing – er den minste av de norske avdelingene innen FN-styrkene i Syd-Libanon. Tilsammen har avdelingen omkring 30 mann, fordelt på NORAIR og Air Staff ved UNIFIL HQ. Air Staff står for administrasjonen av flyvningene, og er i realiteten det ledd som avgjør hvorvidt en forespørsel om helikopter skal imøtekommes. Dette gjelder selvfølgelig ikke i nødsfall.

I 1978 ble det fløyet 1197 "missions", og fraktet 3783 passasjerer, og det er slett ikke noe dårlig resultat av 9 måneders flyvninger på 4 helikoptre. MEDEVAC – eller ambulansflyvninger – ble utført i 87 tilfeller.

Samtlige flyvere – i skrivende øyeblikk er staben halvparten av normal bemanning – kommer fra luftforsvaret. Det er tre flyvere og 5 maskinister ved NORAIR for tiden. På hver tur deltar en flyver og en maskinist. I tillegg til flyvningene foretar maskinistene det daglige vedlikehold på flyene, som er av typen Bell UH 1-B. De er amerikansk-produserte, og de fleste av dem er bygget i 1964. De er med andre ord gamle og velbrukte fly, men major Svein Danielsen vil ikke kalle dem avlegs.

– Det er fly som vi har meget god erfaring med, og vi er meget godt fornøyd med utstyret vårt.

Vi får likevel litt problemer om sommeren når det er varmt, fordi motorkapasiteten avtar radikalt. Det medfører at lastekapasiteten blir mindre, men ellers holder vi samme fart og sikkerhet.

– Er det spesielle forhold her nede sammenlignet med i Norge?

– Det er interessante oppdrag vi har her nede, og tildels krevende forhold. Detle gjelder særlig om sommeren, for øvrig er det jo også uvant å bli utsatt for direkte beskytning, men vi er heldigvis ennå ikke truffet når det er skutt etter oss.

– Mye rutine?

– Det blir det alltid, men for oss har det vekslet såpass at vi ikke synes det er blitt kjedelig. Endel av oppdragene kan sammenlignes med dem vi har hjemme, og også der opererer vi i internasjonalt miljø innen NATO. Her nede samarbeider vi endel med israelerne, blant annet for å kunne fly til Jerusalem, for å holde oss unna israelske fly, og i forbindelse med radiokontakten. Radioutstyret vårt er ikke godt nok, og vi har ikke fått det radioutstyret vi har rekvirert fra FN.

Heliwingen består foruten av flyvere, maskinister, og Air Staff, også av teknikere, OPS-personell, administrasjonsoffiser og økonomioffiser.

KORT VEI TIL SYKEHUSET

– For den enkelte soldat er det nok betryggende at det er kort vei til sykehuset. Dersom noen blir skadet i området mellom Naqoura og Tibnine, skal han kunne være på sykehuset her innen 20 minutter. For de bataljonene som ligger lengst borte – som NORBATT – vil det ta maksimalt en time fra vi får besked til vi har ham på sykehuset, sier Svein Danielsen, major og sjef for NORAIR.

– Har dere klart å vise dette i praksis?

– En fransk soldat som fikk pulsårene i begge benene skadet, kom på sykehus på 12 minutter. Da landet vi like ved døren inn til operasjonsrommet. I tillegg fikk han behandling underveis.

Helikopteret har en full bemanning på fire, en flyver, en maskinist, en lege og en sykepleier. Vi har vanligvis 15 minutters beredskap, 30 minutter om natten. Årsaken til denne forskjellen er at flyverne trenger en viss tilvending til mørket om natten.

Av NORAIRs fire helikoptre står alltid ett fullt bemannet klart til utrykning. Beredskapen skal være den høyest mulige, og like viktning for tilliten til helikoptertjenesten er påliteligheten. Derfor satses det på å holde rutene nøyaktig. Hittil har det bare hendt én gang at man har måttet kansellere ruteflyvninger. Det var vinden som gjorde flyvningene for risikable for mannskap og materiell.

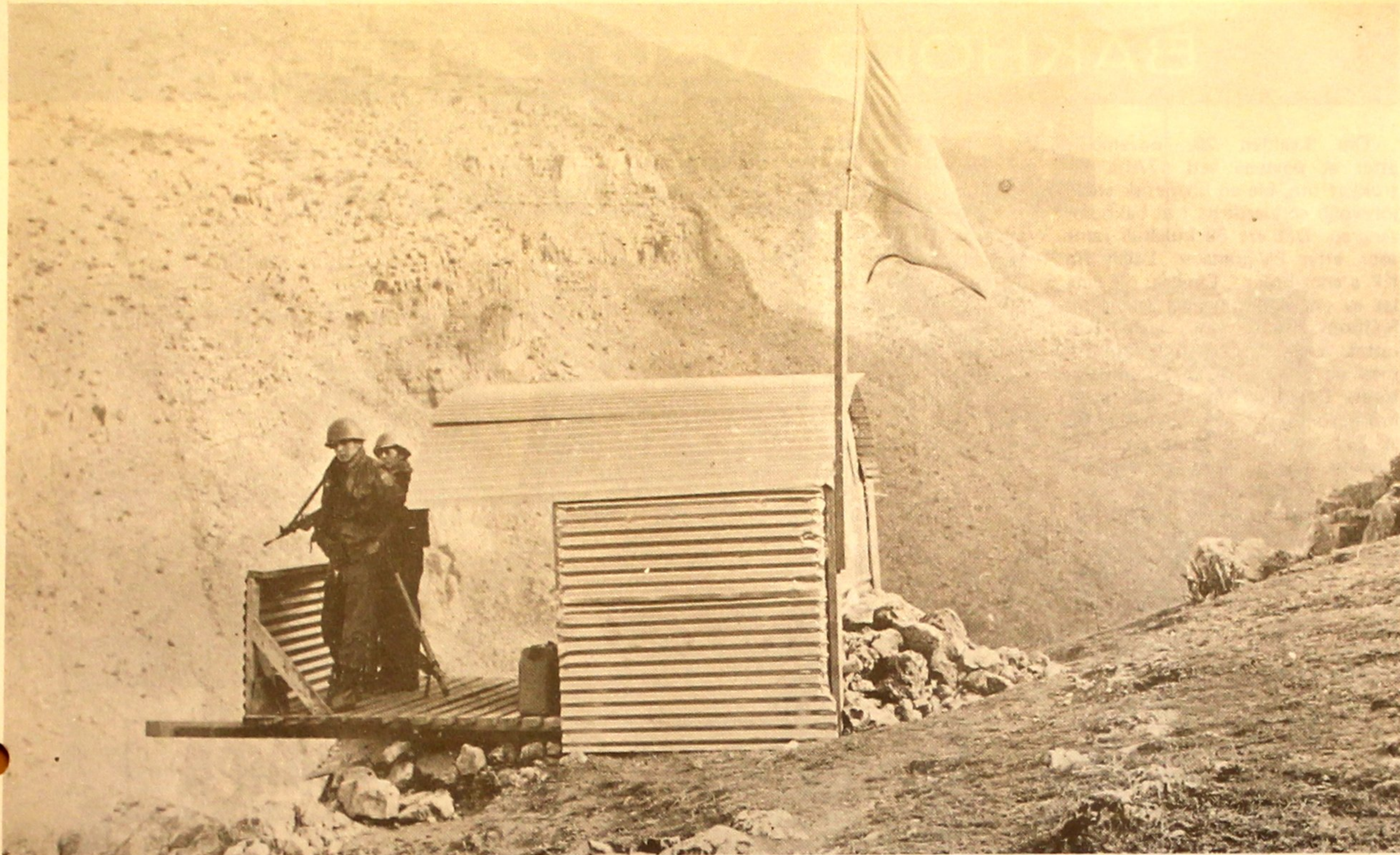
SAMARBEID OM FRITIDEN

– Vi er såpass liten avdeling at vi samarbeider om fritidsaktivitetene med NORMEDCOY. Dette samarbeidet synes vi har gått svært bra, sier sjefen for NORAIR, major Svein Danielsen. Fra Luftforsvaret har

avdelingen mottatt en minibuss, og sammen med NORMEDCOY bruker NORAIR denne bussen på kortturer, som for eksempel presteturer i Israel og lignende. Også jule – og nyttårsfeiringen var felles for de to norske avdelingene i Naqoura. – Ellers har vi egen messe med bar, foruten at vi har forholdsvis god anledning til å dra til Naharya om kvelden. På grunn av Luftforsvarets regler om hviletid, som også gjelder her nede, hender det at vi får anledning til helgeturer til Eilat. Av andre velferdstiltak, som filmer og lignende, har vi de fleste i samarbeide med MEDCOY. Da blir vi flere om arrangementene, og det er langt hyggeligere.

I operasjonsrommet ved Heliporten, sjefen for NORAIR sammen med teknisk sjef og operasjonsoffiser. Fra venstre kaptein Rolf Granås, Skedsmokorset, major Svein Danielsen, Bardufoss, og fenrik Peer Frode Eriksen, Moss.

AVVEKSLLENDE TJENESTE I HEBARIYA

I Hebariya er det opptil flere som har søkt rekap. 2. tropp i KP A kan da også by på bra og avvekslende tjeneste. Den siste tiden har to lag ligget i Chebaa, mens de gjenværende har bemannet 46, 46 Alfa, 46 Bravo og 46 Delta. Etter at det ble satt inn forsterkninger i Chebaa har personell fra 1. tropp i Fraidiss overtatt 46 Charlie, en OP som ligger mellom de to byene.

Hebariya er en tydeligvis gammel by, og en by fortsatt med et pulserende liv. M10 sier at det bor ca 2000 innbyggere i byen.

På 46 overtok troppen huset etter tropp Seeberg i Norbatt I. Siden er det gjort store forbedringer, og troppsjefen selv har forskuttet ikke ubetydelig midler for å sette istand bar og messe.

— Besöker du Hebariya, má du ikke dra før du har vært oppom 46 Delta, sier troppsjefen, löytnant Kjell Haabesland. Den ligger i ville omgivelser, i sluket mellom Hebariya og Chebaa. Fra 46 Delta kan du SE 47 Alfa som en hvit prikkangt opp i fjellet.

Kristian Jakobsen og Magne Nikolaisen på 46 Delta, i fjellet ovenfor Hebariya.

“Kommandanten” i Hebariya er löytnant Kjell Haabesland. Troppsjefen fotografert med en romerruin i bakgrunnen.

Jan Heitmann på vakt på check-posten i Hebariya. Til høyre vpl fotograf Geir Arnesen fra Fos presseavdeling.

BAKHOLD VED CHEBAA

Om kvelden 29. november, etter at postene ved 47Alfa var trukket inn, ble en libanesisk stasjonsvogn sønderskutt i et bakhold-sangrep. Det var 68 kulehull samt spor etter PV-granater. Laget fra KP a som ligger i Chebaa, ble varslet av en såret passasjer fra bilen. Sjøføren satt død igjen bak rattet. Laget fra 47 fikk kontakt med en gruppe på ca 20 infiltratører. Det ble funnet spor etter infiltratørene bl a tomhylser (7.62 X 51) og rester etter en RPG 7-granat. En bil kom for stasjonsvognen. Passasjerene ble bakbundet. 12 år gamle Yassin (til høyre) var med i denne bilen, en VW-buss. MP overtok etterforskning i saken neste dag. Hendelsen ført til at det ble satt inn forsterket styrke og vakthold i Chebaa, byen som under Norbatt I var den fredlige staden.

KASSAN HJEM FRA HOSPITALET I HAIFA

Hassan Ghoar (55) som ble sterkt invalidisert i en mineulykke i Ebel Es Saqi 14. juli ifjor, er kommet tilbake etter flere måneders sykehusopphold og behandling på hospital i Haifa. Loytnant Bjarne Kastnes og fenrikene Reidar Jörgensen og Stein Egilstad fra Santroppen hentet Hassan med ambulanse. På veien tilbake overnattet følget hos Hassans familie i en by på Golan.

Hassan som nå er blind på begge øyne og mangler et ben, bor med kone og fem barn i leid hus i Hasbaya. De to fenrikene har forskuttert til rullestol, og så snart SMSO har funnet dekningsmulighet, vil AUH i Beirut tilpasse protese.

Fra middagsbordet hjemme hos Hassan i Hasbaya. Fra venstre fenrik Stein Egilstad, kaptein Gunnar Moen, Rafic Ghoar, Nahib Ghoar, Labib Kheir El Eddine, Manjoar, Baard Magne Tollefsen og löytnant Bjarne Kastnes.

TAKK FRA REPPEN

Ved en anledning som dette, hvor jeg skal takke for en gave, er det så alt for lett å forsøke å forsterke takken ved hjelp av superlativer. I dette tilfelle skulle det være unødvendig.

Hovedsaken må være at takken kommer fra hjertet, og det kan dere være forvisset om at den gjør. Ikke bare på grunn av gavens størrelse, men kanskje enda mere på grunn av tanken som ligger bak. En tanke som kommer fra hele den norske FN-styrke. Fra personellet i en FN-styrke hvor jeg skulle fått mange venner og gode kamerater. Omstendighetene gjorde at jeg knapt rakk å bli kjent med noen av dere. Gaven viser imidlertid at jeg likevel har de kamerater jeg trodde jeg ikke hadde fått.

Vi har et "ordspråk": "Ute av øye, ute av sinn". En ting har dere bevist med denne gaven, nemlig at dette ordtaket ikke har gyldighet lengre. TUSEN TAKK.

Terje, Karen og
Lene Renate Reppen

WENDELBO HOS REPPENS

Fellestillitsmannen for de norske FN-styrkene i Syd-Libanon,

overrakte pengegaven til Terje Reppen. Gaven ble på \$5.252, der NORAIR/NORMEDCOY ga 750 \$, NORMAINTCOY 1150 \$, Kp A 1230 \$ Kp B 750 \$, STKP 1412 \$, BN ST 123 \$, foruten at kaptein Kharam, Leb. Army bidro med 17 \$. Pengene ble gurkt til bankbok (25.600 kr.) og blomster til Terje og Karen Reppen (kr. 150). Tillitsmannen understreket ved overrekkelsen at dette ikke var å betrakte som en almisse, men som et kameratslig håndslag fra FN-styrkene.

ØKT RISIKOTILLEGG

Vil ikke bli fremsatt som krav fra FN-styrkenes tillitsmenns side for den militære situasjon forandres. Derimot er det fremmet krav om vakttillegg for alle som er ferdige med førstegangstjenesten. Kravet er Kr. 900, — pr. måned for alle. Saken er til behandling i Stortinget, og vil antakelig gå glatt gjennom, forutsatt at man ikke finner at det kommer i konflikt med loven om lønnsstopp.

★★★

Differensierte

priser på overnattingsturer kan bli en realitet, ettersom mange unnlater å dra på enkelte turer fordi det er blitt for dyrt. Det vil bli forsøkt å finne overnattingsmuligheter i tre forskjellige prisklasser hvert sted, fra herbergepris (med medbrakt sovepose) via rimelig og brukbar standard, til det mer lukseriøse til 15-20 \$ for en overnatting.

Rekappene

vil få to ukers tjenestefri med gratis transport til Gardermoen. Det er ikke avklart om gratis transport vil gjelde helt frem til hjemsted i Norge, og hvilken lønn og tillegg som blir utbetalt. Våre krav er gratis transport helt hjem og full lønn med alle tillegg i den tid man har tjenestefri.

★★★

Dollarkursen

har hittil være frosset fast til den kurs som gjaldt den første i hver måned, og den har vært gjeldende måneden ut. Regelen er nå at man den 25. hver måned skal vurdere tap/gevinst, og at tillitsmann og paymaster skal rette en henvendelse til Forsvarets Regnskapsentral om hvilken kurs som skal gjelde neste måned. På den måten skal man på sikt forsøke å utjevne det tap/gevinst Forsvaret og mannskapene måtte ha, slik at den blir så nær null som mulig.

— Julen i Jerusalem, julenatt i Betlehem, kunne det være noe for deg som skal ned til Libanon for å sløss? Spørsmålet kom litt bardus, fra den nåværende prior hos Dominikanerne i Oslo, frater Per Björn Halvorsen, O.P. Ideen var unektelig løkkende, og jeg fikk adressen til en dominikansk kommunitet (kloster) i Jerusalem, Couvent des Dominicains, som i tillegg også driver Biblique et Archeologique Française, fikk i oppdrag å tolke de berømte Dødehavs-rullene, som på mange måter ga nøkkelen til Det Gamle Testamentet og fortalte oss at de oversettelsene vi inntil da hadde av Skriftene, egentlig var fantastisk nøyaktige.

Til denne institusjonen skrev jeg, med henvisning til Dominikanerne i Oslo, og spurte om å få tilbringe leaven der i 8-10 dager. Til min store glede kom svaret i meget positive vendinger, ikke bare fordi det ble svart på engelsk, men kanskje særlig fordi jeg også fikk vite at engelsk var meget brukt både blant

KLOSTEROPPHOLD I JERUSALEM

dominikanerne selv og blant studentene ved Ecole Biblique.

Vel fremme i Jerusalem, var det med noe spenning man ringte på klokken foran klosterets port. En summende lyd fortalte at til tross for utseendet, var noe så moderne som automatisk døråpner installert. En praktfull oppkjørsel ledet frem til et slags atrium med søylégang rundt dannet en forgård til kirken og klosternygningen, og en student — rumener og gresk-ortodoks viste det seg siden — viste meg vei til "sjefen selv" den irske prioren Luke Demsey.

Selvfolgelig ble man hjertelig mottatt, særlig fordi jeg kunne fortelle at jeg antakeligvis var den eneste katolikk blant 1000 norske soldater i FN-styrkene. Kirkegang i katolsk forstand har det naturlig nok blitt lite av her nede, så dessto hyggeligere var det å komme et sted der messen ble feiret hver eneste dag.

Med pater Demsey som cicerone ble jeg vist omkring på Ecole Biblique, klosteret og kirken, som alt ligger i et bygningskompleks inne i en stor have. Adressen er Nablus Road, bare noen få hundre meter ovenfor Damaskus Gate i muren rundt Old City i Jerusalem.

Kirken heter St. Etienne (St. Stephen's Church) og er bygget på ruinene av en gammel basilika. Den opprinnelige basilika ble oppført av Helena, mor til keiser Konstantin, bare noen få hundre år etter Kristi fødsel. Stedet der basilikaen ble reist antas å være det sted Stefanus (St. Etienne) ble stenet som Kirkens første martyr. Det skjedde få år etter Kristi Himmelfart.

Den nåværende basilika og kloster ble bygget henimot slutten av forrige århundre, men i gulvet på basilikaen kan man fortsatt enkelte steder se rester av den gamle mosaikken fra Helenas

basilika. For å beskytte mot slitasje fra kirkegjengere, er det lagt gulvtepper oppå mosaikken.

Institusjonens grunnlegger var franskmannen Albert Lagrange, som kom til det fra 1882 eksisterende dominikanske hus i Jerusalem, og det første kurs ble startet 15. november 1890. Samme år ble tidsskriftet Revue Biblique startet, og det er utgitt hvert eneste år siden. Skolen er anerkjent av den franske stat som offisiell fransk skole for arkeologiske studier i Jerusalem, og står under beskyttelse av Det Franske Akademi for Språk og Kultur.

Skolen tar imot studenter uansett kjønn, nasjonalitet og religion, og som en illustrasjon på denne mangfoldighet kan nevnes at det var katolske prester fra Spania New Zealand, Frankrike, Sveits, Senegal og Irland, en rumensk ortodoks prest, to protestantiske teologistudenter fra henholdsvis Belgia og Canada, en kvinnelig universitetslærer fra USA, en ordenssøster fra USA en kvinnelig student fra Frankrike, osv.

Dette medfører et meget internasjonalt miljø, og skolens uavhengige status muliggjør et meget høyt nivå innen undervisning og forskning.

I dette miljøet kom en stakkars nordmann dalende. Fra før av har stedet vært besøkt av meget fremstående norske teologer, pater Hallvard Rieber-Mohn, pater Per Björn Halvorsen og professor Jacob Jervell — sannelig ikke noe dårlig selskap for en almindelig FN-soldat.

Allikevel var det ingen problemer med kommunikasjon og samtaleemner, man befant seg blant en meget vitebegjærlig gruppe med interesser langt ut over det teologiske. Situasjonen i Midt-Osten var i sentrum for deres interesse, og da kunne selv en

legmann på det teologiske området — bibringe diskusjonen noe.

Det daglige livet besto av Morgensang (fra Salmenes Bok) etterfulgt av frokost klokken 0700, messe etterfulgt av lunch klokken 1200, aftensang etterfulgt av middag klokken 1930. Enhver deltagelse i disse daglige rutiner var frivillig, og eftersom alle hadde egen nøkkel, også til inngangsporten, var det overhodet ingen som la seg opp i hva man foretok seg. I det store bygningskomplekset var det bare et lite kapell til daglig bruk, en dagligstue og den enkeltes soverom/kontor som var oppvarmet. omkostningene med innleggelse og drift av varmesystem ville ikke kunne tales på budsjettet.

De to store høytider i julen, julenatt og 2. juledag (festen til minne om protomartyren St. Stefanus) ble minnerike. Julaften var ganske almindelig hverdag inntil klokken 23. Da startet vi med sanger og bonnelesning i basilikaen foran messen ved midnatt. Messen ble avsluttet med en spansk julesang fremført av et improvisert kor ledet av de tre spanske prestene i 25-30 års alderen. Sangen gikk i 3/4 takt, og minnet mest av alt om en vise av Evert Taube. Etter messen var det varm sjokolade og julekaker i refektoriet (spisesalen). Klokken 02.30 gikk vi 20 stykker til fots fra Jerusalem til Betlehem. Da var det kommet til adskillige andre skandinaver, en svensk FN-kaptein og to danske piker omkring 20 år, som hadde vært noen måneder på kibbutz i Israel. Vi gikk og sang julesanger, "Deilig er jorden" lød unektelig litt fremmedlandsk på norsk/svensk/dansk. De tre spanske prestene førte an på negro spirituals og Beatles-melodier som "Hey Jude". "Yellow Submarine" og andre. Omkring to timer brukte vi på turen langs landeveien, og

hele tiden møtte vi strømmer av busser som brakte turistene tilbake fra den offisielle juleferingen. Da vi kom frem til fødselskirken var det bare en håndfull mennesker igjen utenfor. Men gangen ned til fødselsgrotten og alle grottene i tilknytning til fødselsgrotten var fulle av ungdommer som ba, sov og meditere. Et kort besøk i fødselsgrotten, og vi gikk videre til den såkalte Hieronimus-grotten under franciscanerkirken ved siden av Nativity Church. I denne grotten holdt vi messe, med en liturgi som var blanding av latin, engelsk og fransk, en preken på fransk og en på engelsk av henholdsvis en sveitsisk og en new zealandsk prest, og med julesanger på fransk, engelsk og spansk. Stemningen var helt fantastisk, opplevelsen ble et minne man antakelig aldri vil glemme.

Da vi kom opp av grotten, var det blitt lyst, og rutebussene var begynt å gå. Vi tok første buss hjem, og avsluttet dagen med frokost i klosteret. Annen juledag var den virkelige høytidsdagen. Da var den franske general-konsulen og — konsulinnen i Jerusalem nærværende, og kastet glans over messen og den efterfølgende lunch. Maten var et helt lite kapittel for seg. Først suppe, derefter avocados med russisk kaviar, kalkun i viltsauce, ost og kjeks, og til avslutning sukkerkake dynket i madeira med ananas til. Diverse hvite; rødeviner, med portvin til slutt. Derefter kaffe avec cognac liqueur og julekaker. I det hele tatt et festmåltid verdig dominikanernes feiring av sitt klostres skytshelgen.

Opplevelsene er vel ennå ikke kommet såpass på avstand at jeg har fått full oversikt over alt jeg var med på, men sikkert er det at får jeg anledning til noe tilsvarende en annen gang så vil jeg gripe sjansen.

Rolf Kolbjörn
S. Bowitz

POSTEN SØRGER FOR KONTAKTEN HJEM-OVER

Et av de få service-organene som er felles for alle i Den norske FN-styrken i Libanon, både NORBATT, NORAIR NORMAINTCOY og de som jobber ved UNIFIL HQ, samt Movement Control, er posttjenesten. I denne avdelingen er det tre som jobber fast, kaptein Leif Digernes, Löytnant Harald

Halvorsen og fenrik Magne Pedersen. De har hatt et virkelig hardkjør helt siden de kom. Det begynte med kontingentskiftet og alle pakkene som skulle sendes hjem i den forbindelse, og fortsatte med forsendelse og mottak av pakker og brev i forbindelse med julen. Nå varer det vel ikke lenge før den tredje toppen kommer, når kontingent 2

skal hjem. Postofolkene får fire turer til Tel Aviv i uken, noe som medfører overnatting hver gang. Man kommer ned om kvelden, og drar tilbake tidlig om morgenen neste dag. Med andre ord kan det neppe være særlig spennede i lengden. Landroveren, som ble brukt inntil folkevognsbussen kom i slutten av desember, er da heller ikke særlig behagelig å kjøre med.

I tillegg til Tel Aviv turene, kommerde en gang i uken til Tibnine/Naqoura og en gang i uken til kp B i NORBATT. Kp A og stabskompaniet betjenes via postkontoret i Ebel Es Saqi. I realiteten fungerer postkontoret også delvis som lønningskontor, ihvertfall for dem som får lønnen over konto i postsparebanken.

MØTE MED MASADA

Et av høydepunktene under bibelturene er møte med Masada. Festningen som falt for romerne ca 72 e.k. Det er som kjent i synagogen her at visse grupper av israelske soldater i dag avlegger ed, meget patetisk "aldri mer Masada".

(Foto: Ornulf Samuelsen)

MP PÅ DROMEDAR

Bibelturene kan by på så mangt, blant annet tilbudet om å få ri en dromedar. MP-korporal Webjørn Solli avslo ikke tilbudet. Til venstre fenrik Arvid Nordli fra KP A.

(Foto: Ornulf Samuelsen)

HJELP TIL DE SIVILE ER BLITT EN REALITET

Efter lengre tids forberedelser ble den lenge omtaltehjelpen til de sivile en realitet like før jul. Begynnelsen fant sted i Kafer Chouba, men etterhvert er det meningen at alle andre steder innen NORBATTs A/O skal nyte godt av denne servicen.

I Kafer Chouba var det i første rekke barnene som sto i sentrum for oppmerksomheten. Hjelpekomiteen som NORBATT har etablert, hadde på forhånd nedlagt et stort arbeide i å kartlegge de sivile, deres familier og standarden på boligene. På denne måten hadde man kart for seg hvor nöden var størst, og hvilke virkemidler som skulle tas i bruk for å avhjelpe den verste nöden. Fra før fungerte jo samarbeidet mellom NORBATT og de sivile godt når det gjaldt helsetjenesten.

Fra den libanesiske organisasjonen Save The Children hadde hjelpekomiteen fått tilstrekkelige midler til å gi et ullteppe til hvert barn under 16 år i Kafer Chouba, ialt 380. Ullteppene ble innkjøpt lokalt i Zahle ved hjelp av hjelpeorganisasjonen Caritas' representant der. Samme person formidlet også kontakt mellom hjelpekomiteen og leverandører av materialer til reparasjon av hus, både spiker, sponplater, plast, lister og sement. Disse materialene ble innkjøpt av midler som var stilt til NORBATTs disposisjon av Kirkens Nödhjelp i Norge. I alt har hjelpekomiteen 100.000 norske kroner på denne kontoen.

Når man er ferdige med utdelingen i Kafer Chouba, står de övrige byene i NORBATT A/O for tur, både Kafer Hamman, Rachayia El Foukhar, Fraidiz, Hebaria og Ebel Es Saqi.

Formann i NORBATTs hjelpekomitee for de sivile er feltpresten, ob. lt. Seierstad, og med seg har han kaptein Kjelland, kaptein Heröy fra bataljonsstaben, samt lt. Kastnes og lt. Lövik fra bataljonens sanitetstropp. I hver by er det sivile komiteer som forestår grasrotarbeidet.

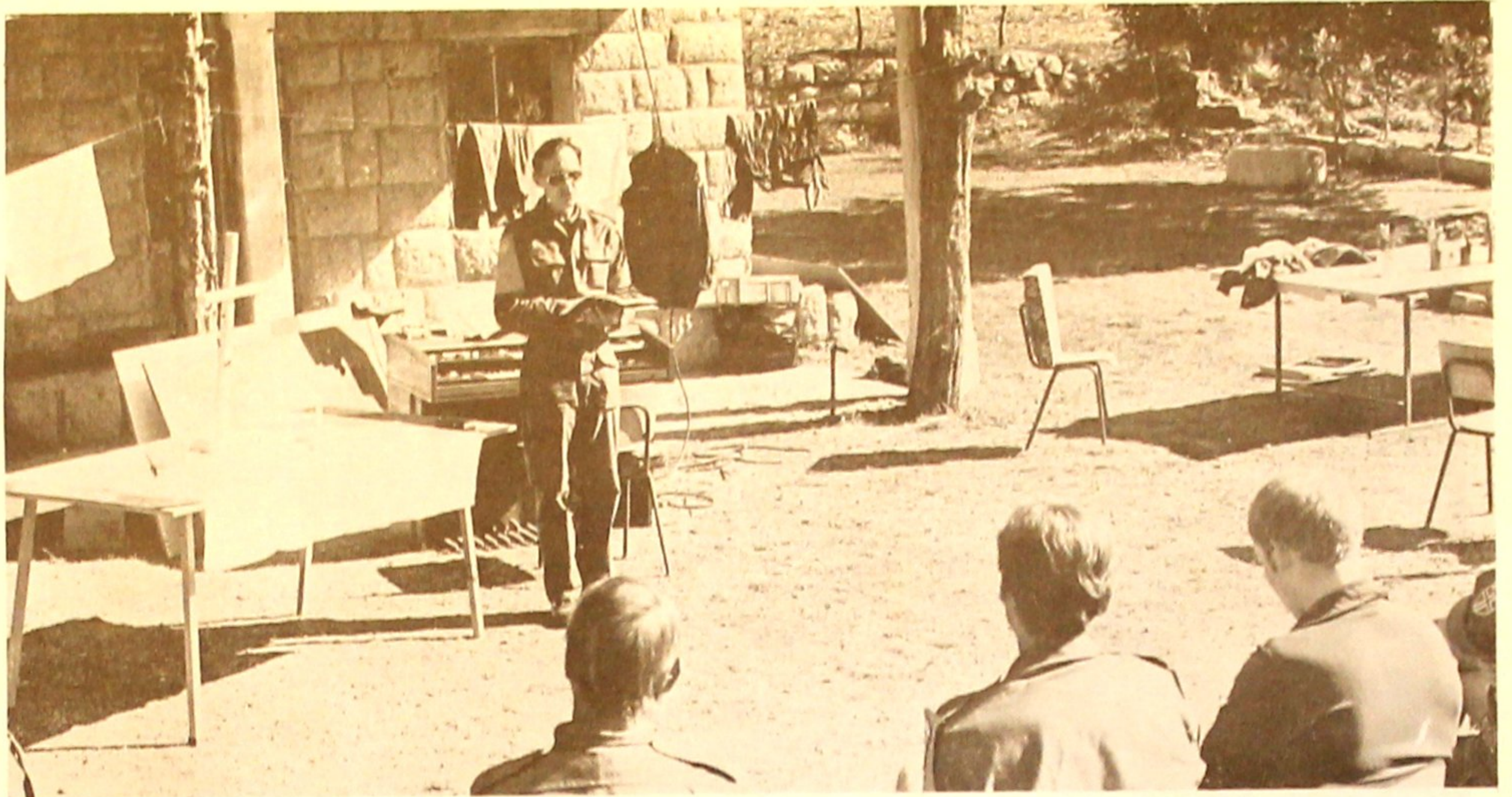

Barnene måtte personlig hente ullteppene, og kvittere gjennom signatur eller ved fingeravtrykk. Ikke alle hadde like lett for å få med seg teppet.

PA RUNDTUR MED FELTPRESTEN

HJELPEKOMITÉ

Feltpresten i bataljonen, oberstlöytnant Oystein Seierstad, har mer enn nok arbeide her nede. Foruten søndagsgudstjenestene, er han formann i NORBATTs hjelpekomite for de sivile. Det er et arbeide som krever ikke liten del av hans tid, og i tillegg er han reiseleder på de fleste av de populaere presteturene i NORBATT. Turene går som kjent til en rekke steder som er kjent fra Bibelen.

ORGANIST OGSÅ

Som prest er det gudstjenester om søndagen, mellom fire og seks hver gang. Når den faste organisten, fenrik Tore Jensen, ikke kan stille opp, tar presten like godt også den jobben.

Ved troppsko i Kafer Hamman der kp B's 3. tropp holder til, blir gudstjenesten holdt i hagen. Her er felt presten i aksjon, mens befal og menige sitter i en stor halvsirkel rundt.

I KARTONG

Som kirkebygning brukes det som er for hånden, et telt, en ortodoks kirke, bar/kantinebygning, eller rett og slett en hage dersom vaert tillater det. Transportlaget stiller kombinert sjåfør og orgelbaerer til disposisjon, og et tilfeldig bord tas i bruk som alter. Alt utstyret som trenges, salme- og andaktsbøker, Bibel, kors, alterduk og annet, medbringes i en kartong. Slik drar presten ut i gevaerkompanienes forskjellige tilholdssteder, kp A en søndag, kp B neste.

Andakten i 4-13 holdes umiddelbart efter lunch. Rundt bordet fra høyre sitter feltpresten, oberstlöytnant Oystein Seierstad, så følger (med ryggen til) mot venstre fenrik Olav Kamsvåg, Morten Røed, Arnfinn Sponås, Rolf K. Bowitz (ved bordenden). Videre mot høyre Geir Haugen, Tor Olsen, Oddbjörn Tveiterås og Inge Wold.

PPK I KORS-FORMASJON

PPK = troppen i Ebel Es Saqi markerte julen ved å stille seks av PPKene i formasjon som et kors, med "God Jul fra PPK" skrevet foran på den fremste PPKen. En fin markering av julens egentlige innhold, som også angår soldatene. Bildet er tatt på OP 4-3, Tel Quesi.

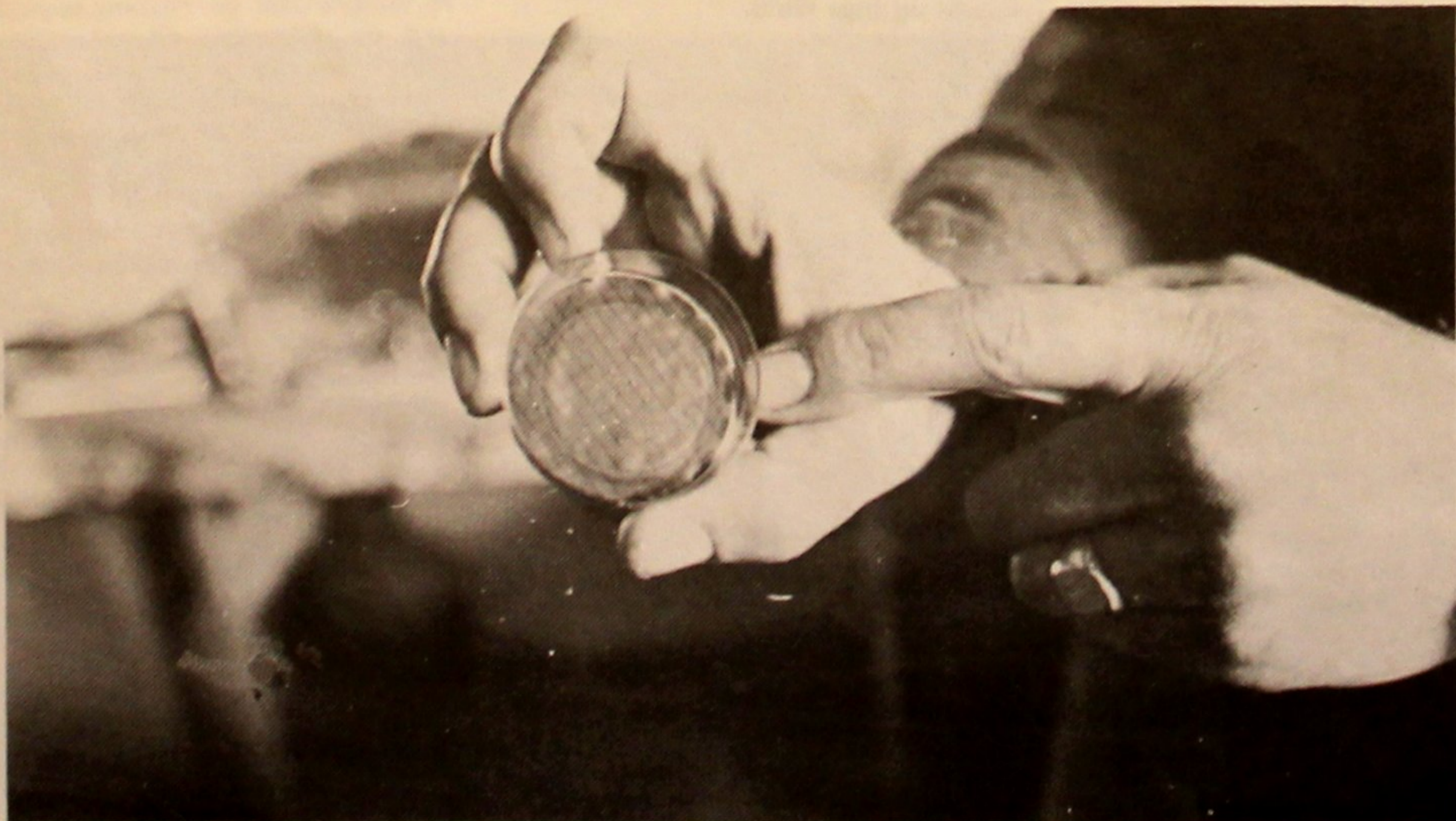
SMÅ DYR OG STORE DYR

Veterinær Nils Akسدal i samtale med NEPBATTs lege, kaptein Shakya.

Ved selvsyn kan Akسدal kontrollere at såret er grodd pent etter skuddskaden som eselet i Cheba var utsatt for.

Slik er det dårlig vann oppdages. Etter et døgn i "veksthus" har bakteriene utviklet seg så meget at de en synlig med det blotte øyet.

Nils Akسدal fra Mosterøy er NORBATTs veterinær og er ansvarlig for hygienelaget i NORBATT og NEPBATT. Det er med andre ord en helt annen type dyr han har med å gjøre nu, enn da han drev sin praksis hjemme på Mosterøy i Rogaland. Bortsett fra oppsynet med hundene i bataljonen, da. De dyrene som interesserer Akسدal mest for øyeblikket, er de små dyrene som forekommer i drikkevannet, i forlegninger og som helst ikke skal forekomme i maten vår. Stetoskop er byttet ut med mikroskop, operasjonsutstyr med laboratorieutstyr og medisiner med kjemikalier. Slik dar Akسدal ut og leter etter dyr han helst ikke har lyst til å finne.

Efter rotasjonen er det kommet nytt mannskap også hos NEPBATT, og som en av de første fra NORBATT var Akسدal over for å presentere seg og de tjenester han kan stå til rådighet med. Samtalen med NEPBATTs lege, kaptein Gautam Ratna Shakya forløp meget positivt, og mulighetene for et samarbeide mellom de to nabobataljonene blant annet om tilkobling av NEPBATT til samme vannleverandør som NORBATT, ser ut til å kunne bli en realitet ganske snart.

Det forekommer også at det er bruk for Akسدals erfaringer fra veterinærpraksisen ut over hundetroppen i Stabskompaniet. Da er det (selvfølgelig) de sivile som nyter godt av Akسدals utdannelse og erfaring. Nylig ble et esel skutt i den ene foten. Når man kjenner til prisen på et esel i forhold til en gjennomsnittlig årsinntekt, et det lett å innse hvor kostbare disse dyrene er. En raske operasjon, desinfisering, samt et besøk for etterkontroll, og eselet kan igjen gjøre tjeneste for sin eier.

Som sjef for hygienelaget i NORBATT og NEPBATT, samarbeider Akسدal også med UNIFILs hygienelag, som er tilknyttet NORMEDCOY.

MØTE I AMBASSADEPORTEN

Et av fotografen tilfeldig sammensatt par, fotografert utenfor den norske ambassaden i Beirut. Fenrik Nils Slaggård, folkehøyskolelærer hjemme på Sakshaug i Trøndelag, er på Beirut besøk for

første gang. I Norbatt tjenestegjør han som veterinærassistent for den som ikke vet det. Han møter Viviann i døren, den libanesiske sekretær ved kgl norske. Nils er ofte å se på veiene rundt Ebl Es

Saqi i treningsantrekk. Han fikk da også beste tid under marsjmerkeprøven – 2.56. Nils stilte meget gjerne opp for fotografen. Hvem ville ikke det i slikt selskap?

VERKSTEDET I ET EKS-OLIVENPRESSERI

Verkstedfolkene har nok å gjøre. Særlig når de har deler. Flaskehalsen er imidlertid deleleveransene.

– Etter 3 måneder mottok vi en gearkasse vi hadde bestilt. Bare kassen, uten innhold, sier Tor Relling, löytnant fra Hønefoss og fungerende vedlikeholdsoffiser. Vedlikeholdslaget teller 5 befal og 8 mekanikere. De er kommet bra i hus sør i byen, i en gammel olivenfabrikk. Også borsemakerene finner vi her. De måtte alle gjøre en kjempejobb for å komme i hus. – Det var store skader og mye møkk her, sier Relling. Bataljonen fikk kort for jul to nye bandvogner. Det fulgte med deler for 270 kroner, opplyser Relling. De ble levert uten tenningsnøkler så det første vi måtte gjøre var å skifte tenningslåser.

Mekanikerne Svein Netland og Björn Norheim.

To av befalet på verkstedet. Fenrik Ole Johan Mikaelen og löytnant Tor Relling.

NYÅPNING AV STKP'S BAR

Efter iherdig innsats av selvbestaltet messestyre ble baren i STKPs kantine i Eble Es Saqi nylig gjenåpnet. Selve åpningen skjedde uten noen form for seremonier, men innrykket var likevel ganske anseelig. Dette til tross for at værgudene tydeligvis sto på avholdsfolkets side denne kvelden. Ludvik Bar har også fått standsmessig skilting, og nye møbler, innkjøpt for penger på stabskompaniets del av NORBATTs velferdskonto.

Bildet viser messestyret – i alle fall en del av dem – samlet bak bardisken umiddelbart for åpningen.

Fra venstre sees Ole-Jacob Olfarnes, Morten M

olvik, Nils Ole Engvoll, Odd Rønning, og Halve Salvesen som har all grunn til å være fornøyd med resultatet av oppussingen.

SOLDATER OG KVINNER

Militære avdelinger som i måneder fører et feltliv i isolasjon, har et stadig behov for adspredelse. Fra Napoleon til vår tids Indokina har soldatene frekventert feltbordeller, og man kan spørre seg om hvorfor.

Går vi til Sigmund Freud, får vi vite at seksualiteten er det som mer enn noe annet influerer på våre handlinger. I en av hans analyser heter det at når et individ ikke får dette behovet fylt, kan kraften som dette behovet skaper, bli overført til aggresjoner, affekt og irritabilitet.

Mennesket har flere typer behov som må tilfredsstilles for å kunne funksjonere. Vi deler ofte behovene i primære (luft, næring) og sekundære (forming, trygghet osv). Likevel er vi i vårt samfunn av den oppfatning at det er uverdige å ha åpen prostitusjon, og den skjulte prostitusjonen blir motarbeidet først og fremst gjennom sosiale hjelpetiltak. Den som i vinnings øyemed utnytter andres prostitusjon er hjemfallen til straff (straffelovens paragraf 202 og 378).

Så ser man altså likevel at svært mange soldater og befal – selvfølgelig ikke alle – benytter seg av prostitusjonene i Israel for å skape den nødvendige adspredelse. Velferdsturer til Israel (med overnatting) er satt igang for å skape forandring for befal og menige. I kjølvannet på disse turene kan vi nå registrere adskillig innvirkning på prostitusjonen, særlig når det gjelder prisnivået.

Det er gått opp til dobbelt siden UNIFIL kom inn i området.

I Tel Aviv er det diskoteket Cactus som er sjekkeplassen, i alle fall for de fleste nordmenn. Her er prisene \$100, men med litt pruting kan du nok klare å komme ned i \$50. Prisene som er registrert varierer fra \$100 til \$40 for en hel natt. Onsker du å ta dama med på hotel, varierer "terskelhøyden" fra sted til sted. På Sinai (der King David Tours holder til) må du betale full pris for dama. På marina holder det med \$5 i tips. Hotel Plaza er rauest – her er det bare å marsjere rett inn, ifølge de undersøkelser artikkelforfatteren har gjort.

Det forekommer at dama insisterer på at dere skal benytte hennes hotel/pensjonat, noe som vanligvis koster \$10-12. Slike steder foregår også "short-time" trafikken med beløp omkring \$20-25.

Andre steder enn Tel Aviv kan også være bra. I Israel er prisene lavere utenfor Tel Aviv, og når man har kjent dama i en dag eller to, kan det by på gratis service. Utenfor Israel, som i Damaskus og Beirut, er det dyrt. Her må man i tillegg først betale dyre drikkevarer til dama for å kunne prate med henne. Ofte er dette det rene "skjæringsopplegg". I Beirut er alle kjente bordeller stengt nå, bortsett fra ett i den nordvestre bydelen. Franskmennene i Beirut har sitt eget opplegg.

Hvilken innvirkning har så prostitusjonen på de norske

soldatene i Syd-Libanon? Bør man forhindre at FN-soldatene benytter seg av den, eller skal man se realiteten i øynene?

Flere av troppsbealet jeg har snakket med hevder at soldatene er roligere og lettere å ha med å gjøre etter slike "rekreasjonsturer". Selv sier de fleste at det er positive tiltak, men dyre. I Tel Aviv bruker en gjennomsnittssoldat tilsammen nesten \$150, fordelt på hotell (\$25), mat (\$15), drikke (\$20), jenta (\$60), samt taxi og diverse (\$20-30). De som ikke er fornøyde

etter en slik tur er oftest dem som har møtt. Kong Alkohol Det er enkelt å sjekke jenter, særlig i Israel. De nærmest flokker seg om unge, lyshårede skandinaver som er fulle av dollars. Det burde derfor etter min mening ha vært mulig å legge forholdene bedre tilrette for dem som føler behov for denne form for rekreasjon. En bedre organisering av dette ville ha ført til faste priser, legetilsyn og langt åpnere forhold omkring det.

Magne Risa.
Sosionom.

BRUTTE LØFTER

når det gjelder priser på turer til Norge er overlatt Landsutvalget for tillitsmenn i forsvaret (LTF) og Forsvarsdepartementet, som begge

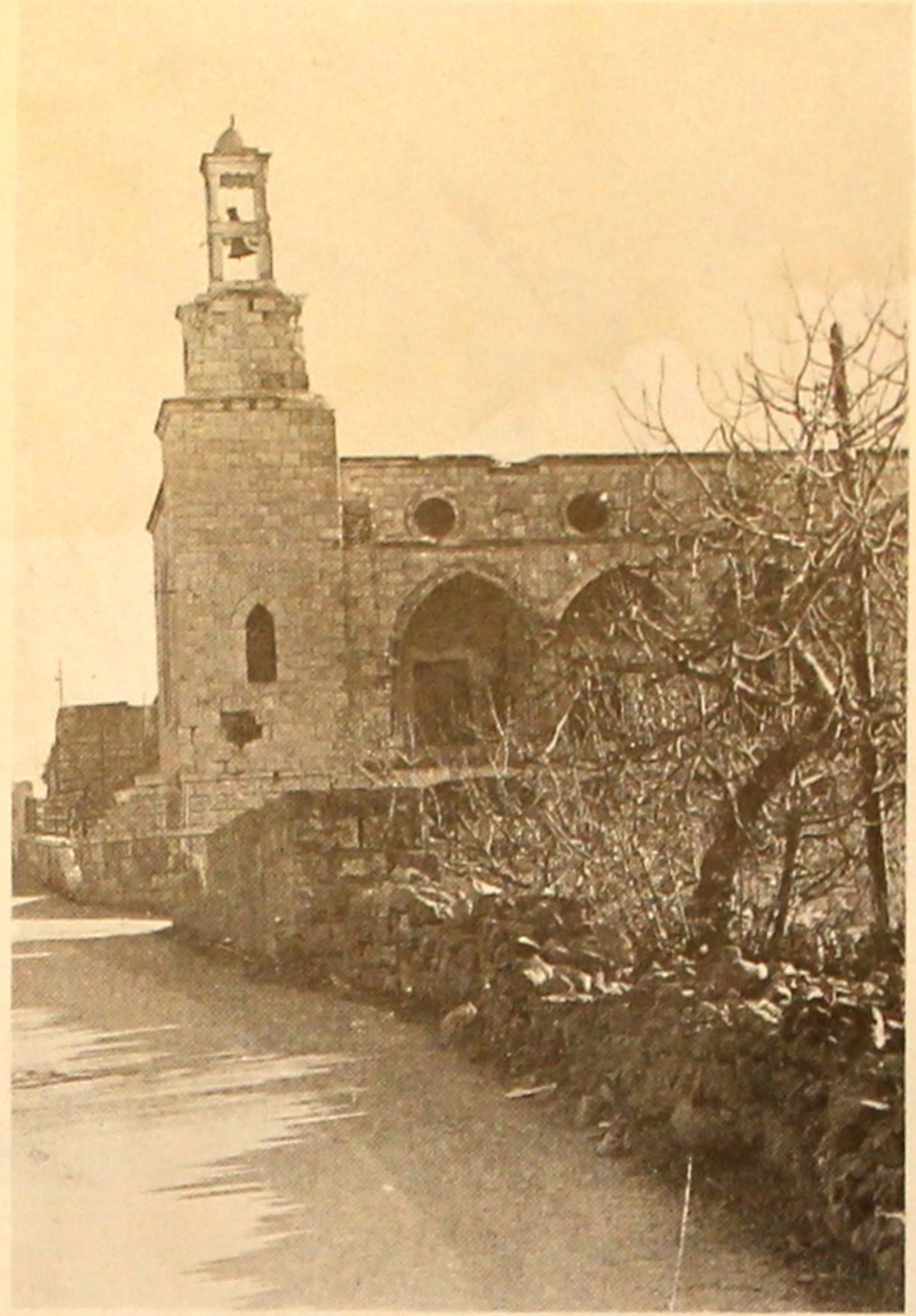
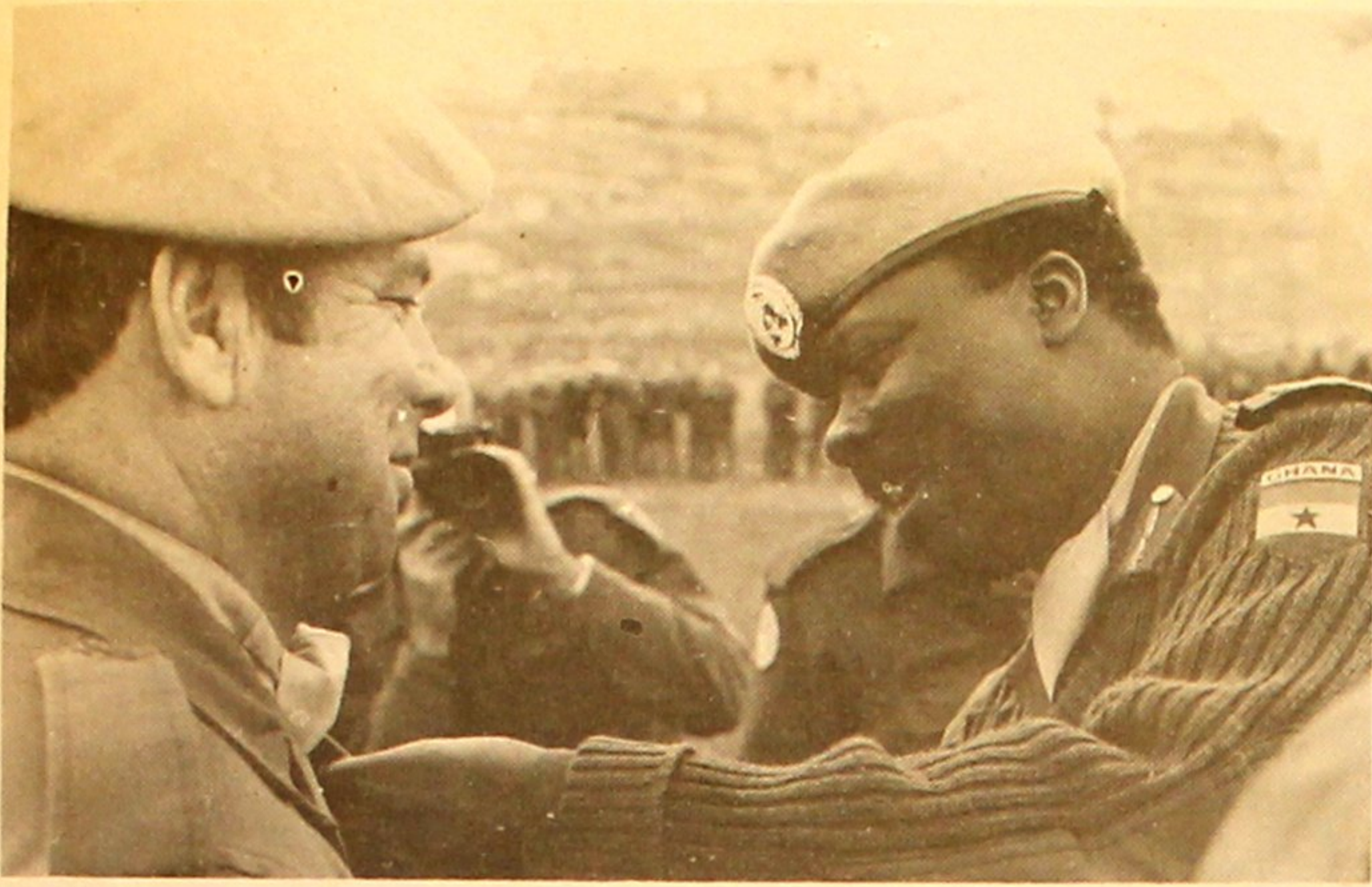
mente de løfter som var gitt (fast pris til ethvert hjemsted i Norge) måtte innfris av NSB Reisebyra.

Selvangivelsen

og søknad om utsettelse av denne, er den enkeltes egen sak. Alle som søker vil kunne regne med en måneds utsettelse, det vil si til 1. mars. For dem som har flere inntekter, er selvstendig næringsdrivende hjemme, eller som på annen måte kan få problemer med å skaffe seg full oversikt over inntekts – og formuesforhold her ned, vil man etter søknad kunne regne med utsettelse til man kommer hjem. Men dette er det opp til hvert enkelt ligningskontor å avgjøre.

Skattefrihet

kan man ikke oppnå i Norge. Men dersom man oppholder seg minst 365 dager utenfor Riket kan man året etter få tilbakebetalt kommuneskatten. Kravet om 365 dager er et absolutt minimum. FDI 4 vil være behjelpelig ved dimitering slik at fristen holdes, selv om skatteloven ikke har noen fast grense her. Men det er i alle fall opp til hver enkelt å være oppmerksom på at man ikke kommer hjem for et helt år er gått.

BEDRE - ENN VI TROR

Vi har det nok bedre enn vi tror, skal man dømme etter rapportene hjemmenfra. Følgende lille historie kan bekrefte det:

En av dem som var hjemme på perm forsøkte å ta kontakt med et av ukebladforlagene med sikte på å få sendt ned noen ukeblad til FN-styrkene. En avdelingsjef i forlaget fortalte at han hadde vært personlig i kontakt med en representant for velferdstjenesten i Forsvarets Overkommando. Hensikten med denne kontakten var å få til en forsendelse av norske ukeblad forlaget trykket, til FN-styrkene. Svaret fra FO var at FN-soldatene tjente så godt og ellers haddde det så bra, at forlaget heller burde sende de bladene som var på tale, til soldater hjemme, for eksempel Brigaden i Nord-Norge.

Dette svaret medførte at forlaget ikke siden har gjort ytterligere forsøk på å få sendt slike blader ned til oss.

Er det andre som har tilsvarende erfaringer med velferdstjenesten i FO, er vi takknemlige for å få høre om dette. Særlig fordi det går hårdnakkede rykter om at ingen av dem som steller med vår velferd har vært rundt på grunnplanet i avdelingene her nede. Derimot skal man i FOs velferdsavdeling ha utvist stor interesse for å se leave-stedene. "Bare for å se hvordan leaveene tilbringes av FN-soldatene".

Så da, så...

Rolf K. Svithun
Bowitz

FORSIKTIG!

Tre norske befal – to kapteiner og en löytnant – var i Hasbaiya blant annet for å betale gass. De benyttet anledningen til litt sight-seeing, og som vanlig ved slike anledninger, ble fotografiapparatet brukt. Bruken av fotografiapparatet – medførte anholdelse og innbringelse til PLO. I medhold av gjeldende bestemmelser tok PLO beslag i filmen, som for øvrig ble revet ut av kassetten av en snarådig kaptein. Moralene er: unngå ulovlig fotografering, det skaper bare unødige problemer.

NORDMANN ARRESTERT

En soldat fra MAINTCOY ble arrestert i Beirut natten mellom 28. og 29. november. Etter dette er det innskjerpet at bruken av israelsk utstyr og penger ikke må finne sted i Libanon. Dessuten regelen at to og to mann må gå sammen.

TAKK FOR MEG

Presseoffiserene skal "rottere skjevt" for å få en mer "flying start". Neste nummer av Blue Beret kommer derfor ventelig ut med min etterfølger som redaktør. Han vil finne et etableringspressekantor, gode medarbeidere og et libanesiske trykkeri som sette sin ære i å utgi en stadig bedre avis på vårt språk. Signaturen takker for seg, og ønsker NORBATT II og resten av den norske kontingenten, lykke til med tiden som er igjen. OSK

HQ UNIFIL

i Naqoura ligger få kilometer fra grensen. Det sies at det er den gamle tollstasjonen. Få dager før det første regnværet, ble den nye spisesalen tatt i bruk. Bildet av HQ er tatt fra sjøsiden. Opsen holder til i fløyen til venstre.

LO-folk har besøkt Norbatt. Delegasjonen besto av fem personer, som var på en gjensitt hos GUPW, fagorganisasjonen som samler palestinske arbeidere.

LEB. ARMY PÅ BESØK

I forbindelse med festlighetene i messen i jule- og nyttårshelgen, var det besøk fra det libanesiske kompani som ligger forlagt i

Kaoukaba. Her er noen av de libanesiske offiserer fotografert i samtale med nestkommanderende, oberstlöytnant Tormod Sleppen.